

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sofiyski gradski sad (Bulgarije) op 3 april 2018 — Komisia za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo / BP, AB, PB, Agro In 2001 EOOD, Account Service 2009 EOOD, Invest Management OOD, Estate OOD, Trast B OOD, Bromak OOD, Bromak Finance EAD, Viva Telekom Bulgaria EOOD, Balgarska Telekomunikatsionna Kompania AD, Hedge Investment Bulgaria AD, Kemira OOD, Dunarit AD, Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika AD, Evrobild 2003 EOOD, Technotel Invest AD, Ken Trade EAD, Konsult Av EOOD, Louvrier Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A, V2 Investment S.A.R.L., Interv Investment S.A.R.L., Empreno Ventures Ltd.

(Zaak C-234/18)

(2018/C 240/27)

Procestaal: *Bulgaars*

Verwijzende rechter

Sofiyski gradski sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Komisia za protivodeystvie na koruptsiata i otnemane na nezakonno pridobito imushtestvo

Verwerende partijen: BP, AB, PB, Agro In 2001 EOOD, Account Service 2009 EOOD, Invest Management OOD, Estate OOD, Trast B OOD, Bromak OOD, Bromak Finance EAD, Viva Telekom Bulgaria EOOD, Balgarska Telekomunikatsionna Kompania AD, Hedge Investment Bulgaria AD, Kemira OOD, Dunarit AD, Technologichen Zentar-Institut Po Mikroelektronika AD, Evrobild 2003 EOOD, Technotel Invest AD, Ken Trade EAD, Konsult Av EOOD, Louvrier Investments Company 33 S.A, EFV International Financial Ventures Ltd, LIC Telecommunications S.A.R.L., V Telecom Investment S.C.A, V2 Investment S.A.R.L., Interv Investment S.A.R.L., Empreno Ventures Ltd.

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 1, lid 1, van richtlijn 2014/42/EU ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie, dat voorziet in de vaststelling van „minimumvoorschriften [...] betreffende de bevrozing van voorwerpen met het oog op een eventuele confiscatie”, aldus te worden uitgelegd dat het de lidstaten toestaat om bepalingen vast te stellen met betrekking tot een civielrechtelijke confiscatie die niet op een veroordeling is gebaseerd?
- 2) Volgt uit artikel 1, lid 1, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 1, van richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie, dat de loutere inleiding van een strafprocedure tegen de persoon wiens vermogen het voorwerp van de confiscatie is, volstaat voor het inleiden en uitvoeren van een civielrechtelijke confiscatieprocedure?
- 3) Mogen de gronden van artikel 4, lid 2, van richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie ruim worden uitgelegd, in die zin dat een civielrechtelijke confiscatie die niet op een veroordeling is gebaseerd, toegestaan is?
- 4) Dient artikel 5, lid 1, van richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie aldus te worden uitgelegd dat alleen op grond van een discrepantie tussen de waarde van de voorwerpen en het legale inkomen van de persoon een eigendomsrecht kan worden ontnomen als rechtstreeks of indirect uit een strafbaar feit verkregen, wanneer geen definitief strafvonnis gewezen is waarbij is vastgesteld dat de persoon het strafbare feit heeft gepleegd?
- 5) Dient artikel 6, lid 1, van richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie aldus te worden uitgelegd dat het voorziet in confiscatie bij een derde als aanvullende of alternatieve maatregel voor directe confiscatie of als aanvullende maatregel op ruimere confiscatie?

- 6) Dient artikel 8, lid 1, van richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie aldus te worden begrepen dat het de toepassing van het vermoeden van onschuld waarborgt en een confiscatie verbiedt die niet op een veroordeling is gebaseerd?

⁽¹⁾ PB 2014, L 127, blz. 39.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione tributaria provinciale di Napoli (Italië) op 5 april 2018 — easyJet Airline Co. Ltd/Regione Campania

(Zaak C-241/18)

(2018/C 240/28)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione tributaria provinciale di Napoli

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: easyJet Airline Co. Ltd

Verwerende partij: Regione Campania

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 4 en 5 van richtlijn 30/2002/EG ⁽¹⁾ en bijlage II bij die richtlijn aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een bepaling als artikel 1, leden 169 tot en met 174, van wet nr. 5/2013 van de regio Campanië, aangezien de vaststelling van de belasting niet wordt voorafgegaan door een algemeen plan betreffende de maatregel die moet worden vastgesteld om de geluidsemisies van vliegtuigen in luchthavens en aangrenzende gebieden te verminderen, in de zin van artikel 5 van die richtlijn en bijlage II erbij?

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 maart 2002 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap (PB L 85, blz. 40).

Beroep ingesteld op 13 april 2018 — Europese Commissie/Ierland

(Zaak C-261/18)

(2018/C 240/29)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Noll-Ehlers en J. Tomkin, gemachtigden)

Verwerende partij: Ierland

Conclusies

- vaststellen dat Ierland, door niet de maatregelen te nemen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het arrest van het Hof in zaak C-215/06 ⁽¹⁾, Commissie/Ierland, de krachtens artikel 260 VWEU op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- Ierland veroordelen tot betaling van een forfaitaire som van 1 343,2 EUR, vermenigvuldigd met het aantal dagen tussen het arrest in de zaak C-215/06 en hetzij uitvoering door Ierland van dat arrest hetzij het in onderhavige zaak uit te spreken arrest, indien die datum eerder valt, met een minimumbedrag van 1 685 000 EUR;